

Sturen in de polder

“Jongens, daar komt een bruggetje aan”, riep de stuur blij uit. “Wat zullen we doen? Bukken of liggen? Het kan geloof ik allebei, zo te zien. Willen jullie voor zeker gaan?”

“Wat zeg je allemaal”, riep de boeg. “Ik versta het niet?”

“Of jullie voor zeker gaan?”

“Zeker voor wat?”

“Nou ja, willen jullie bukken of liggen? Bukken is gemakkelijker, maar liggen voorkomt *scalperen*”, lichtte ze geduldig toe. Altijd handig om een idee in de week te leggen. Op haar werk werkte dat ook goed.

“*Kamperen?*”, fronste de boeg, die het allemaal niet had kunnen volgen. Waar heeft ze het in godsnaam over, schoot door hem heen?

“Bakboord”, riep de stuur dwingend uit, maar niemand reageerde. “Potverdorie, ik roep toch bakboord naar jullie!”

“Ja, wat bakboord,” reageerde de slag geërgerd.

“Dat begrijp je toch wel? Vijf minuten geleden riep ik ook *bakboord* best uit, dus nu moet je dat weer doen. Moet ik dan alles voorkauwen? Tjonge jonge, jullie kunnen dat toch wel aanvoelen? We roeien al zo lang samen en dan heb je aan een enkel woord genoeg, lijkt mij.”

“Stuur, geef eens een helder commando want we gaan recht op de kade af”, riep de slag in paniek uit. De halve Elfstedentocht zat er op, dus onderhand had de stuurvrouw het wel gezien. Zij was ook maar een mens. “Nu even niet”, riep ze verstoord uit en keek gauw de andere kant op, want wat je niet ziet is er niet.

“Verdorie, ik zie geen flikker”, mompelde de nachtblinde stuur uit tijdens de romantische nachtrit waar olielampjes de rij roeibootjes van elkaar scheidde en hij geacht werd richting te geven aan zijn ploeg. Vloog nog even de kaart overboord om het allemaal nog erger te maken. Hoeveel overhangende struiken en onverlichte dukdalven nog te ontwijken, dacht de slag met krimpemde maag. Met 3 graden boven nul zag hij een zwempartij niet zitten. Zijn roeisters evenmin. Je zou er acuut gelovig door worden, want een schietgebedje is in die omstandigheden zeker op z'n plaats.

“We naderen een brug. Over drie slagen slippen of slifferen. Doe maar wat je prettig vindt”, riep de democratische stuur uit. “Je roeit tenslotte voor je plezier en op je werk moet je al zoveel tegen je zin doen.”

“Dus jongens, ga lekker je gang. Nu!”

